

[Gudme.]

underretssager. Da man herefter har skubbet to store bunker fra landsretterne over til underretterne, siger man, at kabalen går op ved, at vi letter underretterne ved at gøre proceduren for en tyngende art sager ved underretterne, nemlig færdselssagerne, helt anderledes enkel end den er i dag, hvor domsmænd skal medvirke.

Jeg vil gerne ganske kort sige, at selv om en forhøjelse fra 10.000 kr. til 30.000 kr. er en kraftig forhøjelse og væsentlig mere end en ajourføring, sådan som det også fremgår af bemærkningerne, er der fra vor side ingen betænkelighed i så henseende. Vi anser det for fuldt forsvarligt at lade sager indtil 30.000 kr. førstinstansbehandle ved danske underretter.

Vi anser det også for fuldt forsvarligt at lade færdselssager eller færdselserstatnings-sager og funktionærsager uden hensyn til påstandens beløbsangivelse behandle i første instans ved underretterne. Men — og her er jeg på linje med de øvrige ordførere — vi anser det ikke for forsvarligt at lade kabalen gå op ved, at underretterne ikke mere skal have domsmænd til at medvirke i de færdselssager, hvor tilståelse ikke foreligger.

Det er blevet nævnt af andre ordførere, at hvis vi vælger at ophæve domsmandsinstitutionen, for så vidt angår disse sager, vil det dreje sig om et ganske betydeligt sagsantal. Så vidt jeg kan forstå, ligger det på ca. 8.000 af de 12.000 sager, der for øjeblikket behandles, hvor talen er om fortabelse af førerretten som følge af overtrædelse af færdselslovens § 16 om spirituskørsel eller § 70 om den såkaldt groft uforsvarlige kørsel. $\frac{1}{3}$ af sagerne går som tilståelsessager, men $\frac{2}{3}$ går ikke som tilståelsessager, og derfor skal domsmænd medvirke. Jeg mener ikke, som en enkelt tidligere ordfører har sagt, at nogen af disse kategorier af sager er nemme sager, jeg mener, at de fleste af disse sager er svære sager, sager, hvor bevisbedømmelsen er overordentlig betydningsfuld, og hvor konsekvensen for den dømte er afgørende. Det er afgørende, om man i givet fald skal slippe med at betale en bøde for en spirituskørsel, eller om sagen medfører, at man skal hensættes til afsoning af hæfte, og det er i allerhøjeste grad afgørende, om man taber sin førerret, således som man jo gør det i § 70-sagerne såvel som i § 16-sagerne. I

§ 70-sagerne er det vel en bøde, man får som den egentlige straf.

Jeg mener, der er grund til at fremhæve, som også andre ordførere har gjort det, at dette er sager, hvor lægmændene, domsmændene, i allerhøjeste grad fylder deres plads, og hvor de netop har de særlige forudsætninger for at gøre sig gældende med sagens afgørelse ved bevisbedømmelsen. Jeg kan i så henseende henvise til en meget vægtig artikel, som højesteretsdommer Frants Thygesen havde i Jyllands-Posten for den 2. november, hvor han siger, at hvis man tager dette skridt, vil man i virkeligheden herved have taget det første skridt og det store skridt til at afskaffe domsmandsinstitutionen, lægmandsinstitutionen, inden for retsplejen. Det er ikke et skridt, som Frants Thygesen vil tage, og det er heller ikke et skridt, som vi vil tage.

Selv om konsekvensen nok bliver, at vi må drøfte en eller anden måde, hvorpå vi kan aflaste den byrde, som nu bliver puffet over til underretterne, i kraft af denne omplacering, hvor man aflaster landsretterne, så må vi vælge denne vej. Det er vel nok muligt, at der ved underretterne ligger lidt uudnyttet kapacitet, som man ved en omfordeling kan få udnyttet, men skulle det være sådan, at man de steder, hvor presset er hårdest, må have nogle flere dommere eller i hvert fald retsassessorer eller dommerfuldmægtige til at behandle sagerne, så er det vel også til at overkomme. Det er i hvert fald væsentligere at sikre, at befolkningen får en følelse af, at når man bliver bragt for retten i disse meget svære sager med, som jeg før sagde, tunge konsekvenser for den pågældende, så kan man være fuldstændig sikker på, at man ikke blot får en summarisk behandling, sådan som det nemt vil kunne blive, hvis man vælger politisagsformen, men at man virkelig får en grundig behandling, hvor der sidder flere på dommersædet til at skønne over, om det nu er rigtigt, at man skal tabe førerretten.

Vi må drøfte dette nærmere i udvalget. Det er klart, at vi vil være lydhøre over for ministerens synspunkter, men vi forstår også på fremsættelsestalen, at ministeren vil være lydhør over for de synspunkter, som jeg nu sammen med flere andre ordførere har givet udtryk for.

Ud fra ønsket om, at vi kan mødes i ud-